

Ik zit nog na te genieten. Het was een fijne les gisteren, maar vooral de pauze was bijzonder. En héél gezellig!

'Gezellig!' Een typisch Nederlands woord. In veel andere talen bestaat er niet eens een vertaling voor. Wij gebruiken het woord in allerlei situaties en cursisten horen het dus overal. Alhoewel ze het soms niet kunnen vertalen, leren ze wel snel in welke situaties ze het kunnen gebruiken.

De groep die ik gisteren had, heb ik pas een kleine 3 maanden. De cursisten zien elkaar een paar keer per week en dan moet er een groep gaan ontstaan. Dat is een proces. Dat is ook zo als je een groep Nederlanders bij elkaar zet. In de ene groep ontstaan al snel vriendschappen voor het leven en de andere groep blijft tot het einde toe los zand. Natuurlijk werken we als docenten aan een stuk groepsvorming, maar er zijn meer factoren die daar invloed op hebben. In dit geval heb je altijd last van de belemmerende factor taal.

De eerste weken is de pauze wat lastig. Groepjes cursisten die dezelfde taal spreken, zoeken elkaar op. Na een aantal lessen gaan cursisten de korte zinnen die ze net geleerd hebben in praktijk brengen en praten ze voorzichtig ook wel eens met iemand anders: "Wil jij koffie of thee?" "Hoe gaat het?". Maar veel verder dan dat komen ze dan nog niet, dus de rest van de pauze zit iedereen wat op zijn telefoon te kijken...

Tot er een moment komt dat er voldoende taal is om een gesprek met elkaar te voeren. Gisteren was dat ineens zover! De cursisten zaten tijdens de pauze met z'n allen rondom een grote tafel. Eén van de cursisten had weer lekkere koekjes meegenomen voor bij de koffie. (Oeioeioei, dit werk is niet goed voor de lijn!). En er werd met elkaar gepraat! En veel gelachen! Van alles werd besproken. Natuurlijk weten ze nog niet genoeg woorden, maar ze hielpen elkaar en het praten ging gepaard met veel gebaren.

Het was heerlijk om dit te bekijken. Twee dingen zijn gelukt: er is een groep ontstaan, waarin de mensen graag met elkaar optrekken. En in dit veilige groepsklimaat durven de cursisten hun pas geleerde taal te gaan gebruiken.

Aan het einde van de pauze vatte één van de cursisten het prachtig samen. Terwijl hij ons allemaal één voor één aanwees en heftig nee schudde zei hij: "Wij niet naar huis!" Om vervolgens zijn twee duimen op te steken en te zeggen: "School gezellig!"